

عنوان مقاله:

جایگاه زبانی و سیر تاریخی تحول زبان های خارجی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات میان رشته‌ای در علوم انسانی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

مهدی دهمرده - استادیار آموزش زبان و عضو هیئت علمی دانشکده زبان و ادبیات خارجی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

امیر نعمتی لیمایی - دکترای تاریخ ایران اسلامی و مشاور امور علمی دانشگاه عدالت، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

ایران از کهن ترین تمدن های تاریخ بشر به شمار می آید و به سبب دارا بودن موقعیت جغرافیایی و ژئوپلیتیک ویژه، برخورداری از موقعیت تجاری و ژئواکونومیک خاص و بسیاری موارد دیگر، همواره مورد توجه فرمانروایان و مردمان دیگر سرزمین ها بوده است. این مهم، موجب ارتباطات گسترده ایرانیان با اقوام و ملل مختلف را در طول تاریخ شده است. جدا از زبان فارسی که همواره مورد استفاده اقوام گوناگون ساکن در ایران برای ارتباط با همدیگر بوده است، به فراخور زمان، زبان های خارجی گوناگونی نیز در ایران رواج یافته است. علاوه براین، آموزش و یادگیری زبان های خارجی در ایران زمین به ویژه در سده های اخیر همواره یکی از دغدغه های ساکنان این سرزمین بوده است. در این مقاله، که برای نخستین بار توسط اندیشمندان تاریخ و زبان شناسی در حوزه علم و با بهره جستن از روش تحقیق تاریخی و زبان شناسی انجام شده است، تلاش می شود تا این مطلب که در دوره های مختلف تاریخ ایران کدام یک از زبان های خارجی رونق یافته اند و هرکدام از آنها در رهگذر زمان چه تحولاتی را به خود دیده اند، درک شود. بررسی اطلاعات تاریخی، زبان شناسی و آگاهی های موجود، گوناگونی و تنوع چشمگیر زبان هایی را که در طول تاریخ در ایران کاربرد یافت هاند، نشان می دهد

کلمات کلیدی:

پارس، ایران، زبان های خارجی، تحول زبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/665807>

